

Unió Democràtica de Catalunya

UNIO DEMOCRÀTICA DE CATALUNYA va ésser creada el 7 de novembre de 1931 amb la intenció d'ésser un partit que no fos un entremig entre la Lliga de Catalunya i l'Esquerra lloc que ja era ocupat per altres tendències, amb un manifest encara que insuficient i vague, i que després els quatre Congressos celebrats entre 1931 i 1936 es va anar perfeccionant. El que definirà UDC no són els documents sinó les preses de posició en els moments crucials passats fins avui.

La línia que caracteritza la ideologia del partit és un nacionalisme inequívoc, reafirmació dels valors espirituals, democràcia i justícia social.

Al llarg del temps ha sofert moltes persecucions i, últimament, amb les permanents de l'Assemblea de Catalunya a Barcelona, a la Parròquia de Sta. Maria Mitjancera i de Sabadell van ésser detinguts els membres del partit, Artur Perelló i Francesc de Borja Aragay.

UDC és un partit demòcrata d'inspiració cristiana amb una important tasca a desenvolupar a Catalunya però aquesta tasca no correspon pas a pas al realitzat per la Democràcia Cristiana a Europa els anys posteriors a la segona Guerra Mundial. Avui vivim en una època de canvis accelerats i nosaltres hem d'estar també en aquest terreny.

Els demòcrates d'inspiració cristiana tenen una formalització política molt diferent a Catalunya que a altres llocs de l'Estat espanyol.

És un partit multiclassista amb vocació popular, llenguatge també popular i en el qual existeix un equip obrer dedicat especialment a l'estudi dels interessos de la classe treballadora i dels mitjans per aconseguir els màxims beneficis.

UDC està implantada arreu de Catalunya amb nuclis que a Barcelona ciutat són de barris o de districtes i als altres llocs per comarques amb un responsable per cada un d'aquests nuclis.

Dintre de la nostra comarca, Vallès Oriental, tenim dos membres que formen part del Consell Nacional del partit que són Jaume Camarero Granollers i Josep-Maria Coll a Sant Celoni.

HISTÒRIA

UNIO DEMOCRÀTICA DE CATALUNYA al juliol del 36 es va separar al costat del govern de la República i de la Generalitat i el seu líder d'aleshores Carrasco i Formiguera va ésser afusellat a Burgos per ordre del general Franco. L'any 1939 va ésser declarat il·legal i els seus locals incautats però no per això es va deixar de treballar en clandestinitat per la reinstauració de la democràcia. Posteriorment UDC es va adherir a la Unió Europea Demòcrata Cristiana i a l'Equip Demòcrata Cristià de l'Estat Espanyol sense pèrdua de la seva independència política, l'EDCEE no és un "superpartit" sinó una aliança de partits independents l'un de l'altre.

UDC és un partit popular, multiclassista amb vocació federal, viua econòmic-social, reconciliació que per a nosaltres no és una paraula d'ara sinó que ens hem volgut reconciliar des del mateix juliol del 1936.

Referent a la situació política actual conjuntament amb els altres partits de l'Equip hem redactat el document de Sant Sebastià. Volem anar a les eleccions i per això tractarem les condicions. Les eleccions NO són encara la democràcia; però SÍ un camí el qual, si ens hi estem tots, ens hi pot portar.

Entre els líders que en aquest moment destaquen a UDC podem esmentar a Miquel Coll i Alentorn, President del Consell Nacional del partit i Anton Cañellas del Comitè de Govern.